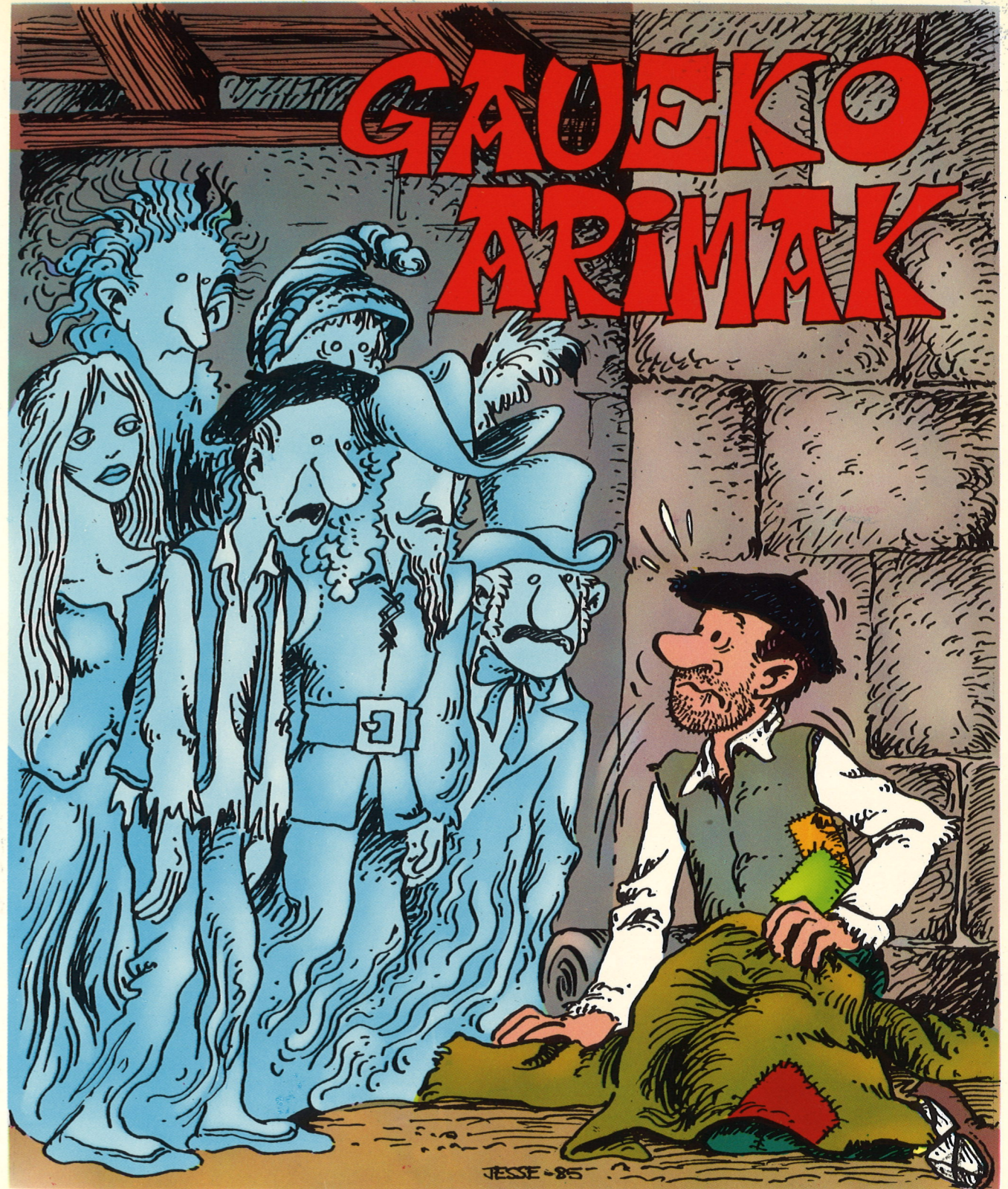

GAUEKO ARIMAK

GAUEKO ARIMAK

JUAN MANUEL ETXEBARRIA AYESTA

GAUEKO ARIMAK

Eragilea: Fermin Iraolagoitia

Egilea: Juan Manuel Etxebarria Ayesta

Marraskilaria: Jesús Antonio Ruiz, "Jesse"

Margoa: Ernio, S.L.

Depósito Legal: BI - 1.301 - 85

Imprimaketa: Igarri, S. C. L., Deusto-Bilbao

Argitaratzailea: IKA, Euba. Tnoak: 673 04 86 - 673 18 50

Argitaletxea: Ibaizabal

Behin baten, eskeko bat ebilen etxerik etxe eskean eta gauiluntze baten elezportalera joan zan gaua egiten.

Ohituta egoan zaratak entzuten baina gau haretakoak inoiz entzun bakoak ziran.

Eskeko hau asko ikusia zan, baina badaezpada pater noster bat errezau parte txarrekoak uxatzeko eta loari emon eutsan.

Loak hartu baino ez eta barriro zaratak, geroago eta handiagoak.

Bat ere nagikeria barik jagi zan jagi ere gure eskekoa, inguru guztietara begiratu eta inor ere ez. Erdi etzunda jarraitu eban apur baten eta zarata artean berbalots ikaragarri bat ez dau entzuten ba!

Berbalotsa: Berba edo hitz egiten

Ha zan larrialdia! Eskekoak ez ekian zer egin. Laguntza-kanpaiak jotea ere etorri jakon burura baina ez zan ausartzen zein herritar guztiak sustoz iratzartu.

Halako baten ha berbalots ikaragarria ondo ondoraino heldu jakon eta gehiago pentsatu ere egin barik badino:

— Jesus, Maria eta Jose! Zer Jaungoiko jazoten da hemen? Aitearen eta Semearen...!

Gaua berez ere ixila da baina ha zan ixiltasuna! Eskekoa zutunik, arnasea ere ebagita eta non entzuten dauan:

— “Gaua gauetzkoentzat, eta eguna egunezkoentzat!”

— Baina, nortzuk zarie? —inoan eskekoak dar-dar—.

— Gu, munduko eginbeharrak ondo bete barik hildako arimak gara, eta hemen gabilz eleizarik eleiza gauak dituan ordu guztietan geure penitentziak betatu arte. Hemengo hori egin dogu eta orain bagoaz beste eleiza batera.

— Bijon daizuela! —erantzun eutsen eskekoak zeozer esatearren—

Uxatu: Alde egin erazo
Ausartzen: Atrebitzen
Dar-Dar: Ikaratuta

Betatu: Bete
Bijon daizuela: Ondo ibili

Arimak alde egin ebenean eskekoari logureak guztiak joan jakozan eta gauaroa luze ere luze egin jakon.

Hurrengo egunean eguzkiaz batera jagi, barauskarri apur bat jan eta barrero eskean.

Ateak joten ebazan etxe guztietan kontatzen eban jazotako guztia eta herritarrak sinistu egiten eutsien, izan ere, eskeko zintzo eta esker onekoa zan eta.

Heldu zan hurrengo gauiluntzea baina gure eskekoa ez zan gauza barrero elezportalera lo egiten joateko eta herrian goratxu egon arren, hara, goiko ermita batera joan zan gaua egiten.

Etzun zan ba lo egiteko baina loa baino bezperako jazoerak arinago etorkiozan gogora. Halan eta guztiz ere, egonean -egonean loak bota eban gure eskeko gizajoa.

Gauaroa: Gaua
Barauskarri: Gosari
Gauza: Kapaz
Loak bota: Loak hartu

Loaldi bat egin eta gero, gizonezko baten berbalotsa entzun eban eta basajaunen bat edo beste izàngo zalakotan "Aitearenka" hasi zan baina berbalotsak bardin bardin eragoion:

- Nor dabil hor? Zazpi estatuz barruan ez zaitetz hurreratu,—inoan eskekoak.
- Neu naz, urlia, —erantzun eban gizonezko batek—, eta hemen nabil hainbeste urtean eleizarik eleiza eta ermitarik ermita penitentzia betatu arte.
- Bakean bazatoz, erdu honago! Zer ofrezimentu dakastazu?
- Ba, ezkonduz gero barikuero haragi gura dana jaten ibili nintzan eleizako buldea ordaindu barik.
- Buldea esan deustazu?
- Bai, gaur ez dago holakorik baina lehengo eleizeak buldea erosi ezik garizumatik kanporako barikuetan ere bijilia gordetzen behartu egiten ginduzan.
- Eta hori da guzti hori?

Eragoion: Jarraitzen eban
Estatu: 125 pausu
Inoan: Esaten eban
Urlia: Fulano
Erdu: Etorri

Haragi: Okela
Buldea: Paper bat

- Bai zera, hori bakarrik balitz! Azken zazpi urteetako neure ondasunen hamarrenak ere zor ditut.
- Hamarrenak dinostazu?
- Ez dakizu ala? Gure aldian, geure ondasunen hamarrenak ordaindu egin behar izaten geuntsazan eleizeari, gaur ez daukazue hola-korik baina.

Horrezaz gainera badaukat ba nik neuk beste betebeharrak ere argitzeko.

- Zein da ba?
- Zuk ez dakit jakingo dozun, baina baten batek bere biziz dirurik gordeko baleu, hil baino lehenago sendikoren bat jakitun ipini behar dau. Nik neuk hamaseiko gorri batzuk gorde nituan etxearen aurrealderdiko erresuman eta gorde beharrenden gorde beharraz inori ezer esan barik hil nintzan. Zeuk esango bazeuntso gurekoren bati?
- Bai, pozik ere.

Hamarrenak: %10

Hamaseiko gorria: Lehenagoko diru mota bat

Erresuna: Hormearen gana

Eskekoa bihotz onekoa zan eta arima erru-
karriari laguntza opatuz badinotso:

- Bihar goizean abadearengana joango naz eta neuk ordainduko deusatz zure zorra.
- Bai? Hori guzti hori egingo deustazu ba?
- Bai, eta pozik gainera. Ni neu ere herri-
tarren eskuzabaletasunetik bizi naz eta
neuk ere eskuzabala izan behar dot. Orain
zoaz lasai eta bihar gauean hementxe ber-
tan itxarongo deusatz.
- Ze ederto! Ez dakizu zelako poza emoten
deustazun! Bihar gautuaz batera hemen
izango nozu.

Eskuzabala: Emoten dakiana

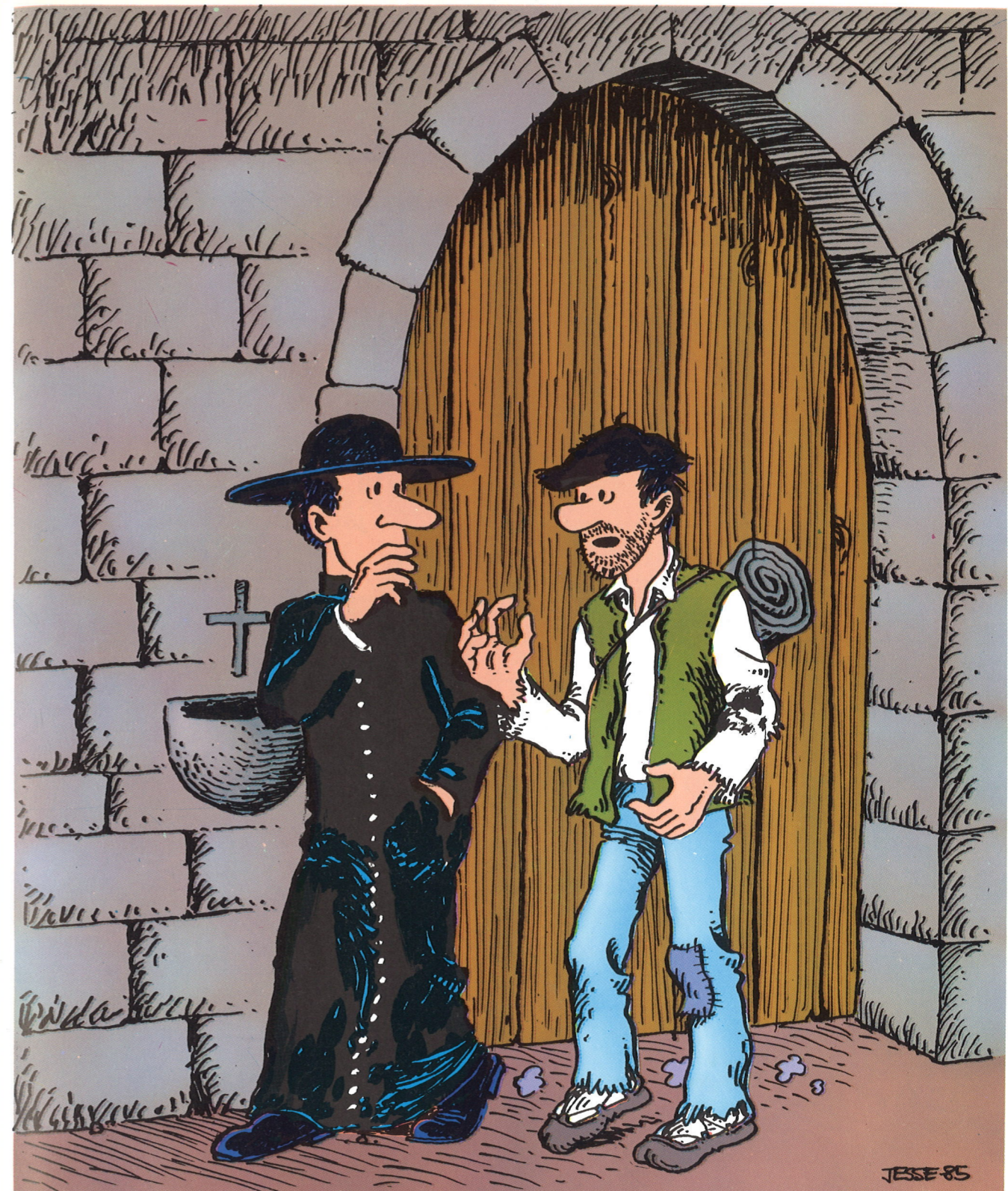

Hurrengo goizean eskekoa orpoetan har barik joan zan herriko eleiza nagusira meza aurretik abadearekin egoteko asmoz.

Harri-kanpaiak jo eta lasterrera agertu zan abadea ere sotanotsean eta badinotso eskekoari:

- Zer egiten dok hemen hain goizetik?
- Ba, jauna...honantxe eta honantxe zeruan sartu ezinik dagoan arima bat agertu jat eta errukia emon deust.
- Eta hik heuk zer esan deutsak ba?
- Ba, jauna, neuk ordaiduko deutsadazala berorreri bere zorrak.
- Prest bahago ondo jagok.Hator sakristiara eta kontu liburuak ikusiko joaguzak.

Orpoetan har barik: Arin
Harri-kanpaiak: Egunsentikoak

Joan ziran ba abadea eta eskekoa eta banan-banan arakatu ebezan arakatu ere kontu-liburu guztiak ha urliaren izena aurkitu arte.

Egia zan izan ere, buldak erosi barik eta hamarrenak ordaintzeko eukazan euki ere baina dana ere ez zan bost hogerleko baino.

Abadeak eskekoaren on egingurea ikustean badinotso eskua lepora botata:

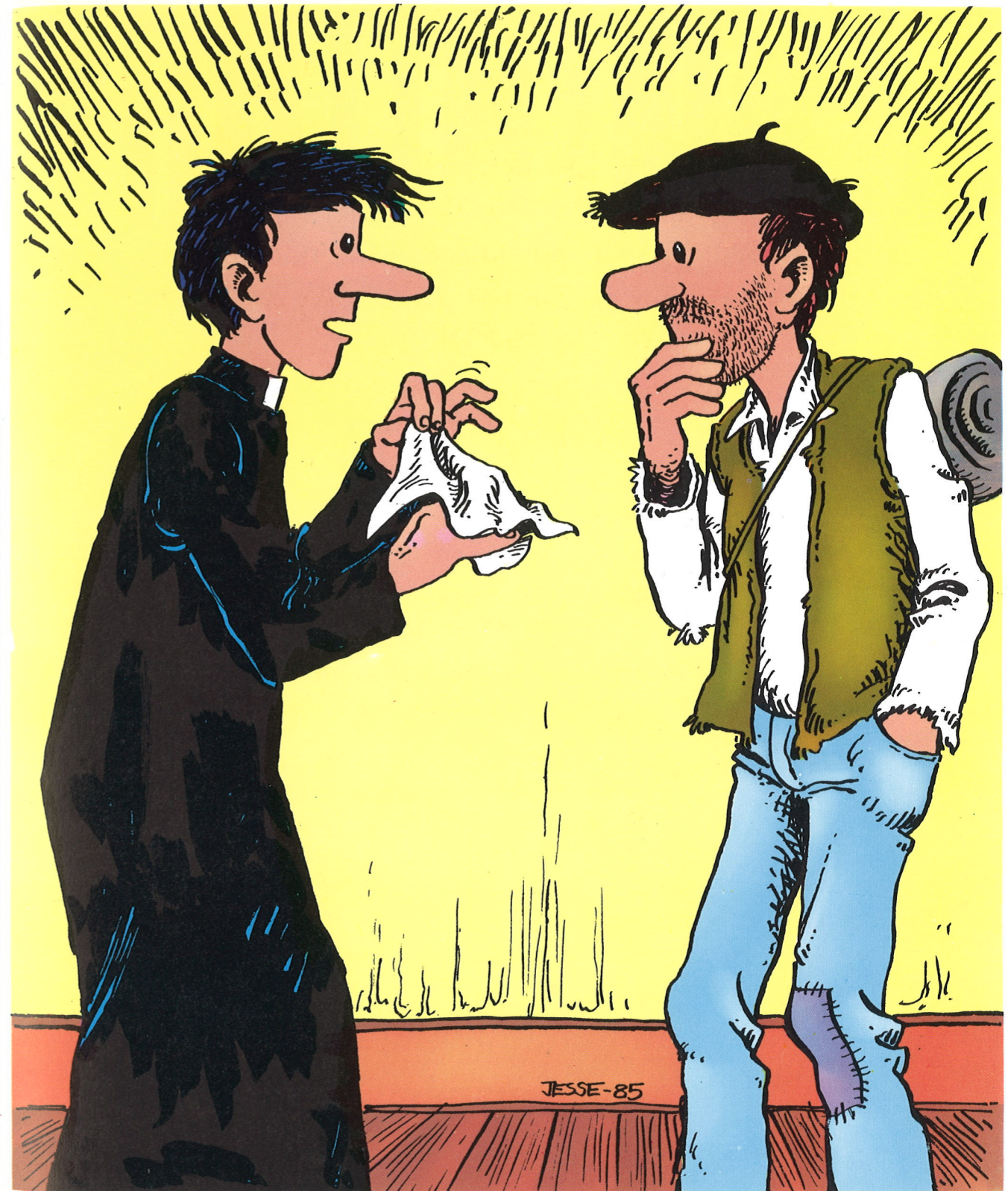
- Begiratu eik, honeek gauza honeek antzi-nakoak dozak eta gaur ez jaok holakorik, horregaitik ba kituen hago.
- Jauna, baina zorrak zor dira eta diru hau hartuko baleust hoba.
- Tira ba, hartu hartuko doat diru hori baina herriko beharrizanetarako itziko joat.

Arakatu: Begiratu
Kituen: Zor barik

- Jauna, ez daki berorrek urliaren arimea ze pozik geratuko dan.
- Baina barriro ere ikusiko dok ala?
- Bai, gaur gauean barriro ikustekotzat gagoz hor goiko ermitaportalean.
- Aitearen eta Semearen...! Kontuz ibili hadi gero!
- Zer ba?
- Ba, oraingoan arimeak bere eskua luzatuko doa agurtzeko baina kontuz! Hik heuk behintzat ez eioke emon eskurik zapi baten batuta ez badon, entzun deustak?
- Bai, jauna, lasai egon beite, berorrek esan deustana egingo dot.

Beite: Zaitex (zuka)

Eskekoa pozik egoan bere zereginetariko bat bete ebalako baina beste bat eukan oraindino egiteko eta denporarik galdu barik behingo baten heldu zan arima horren etxaldera eta:

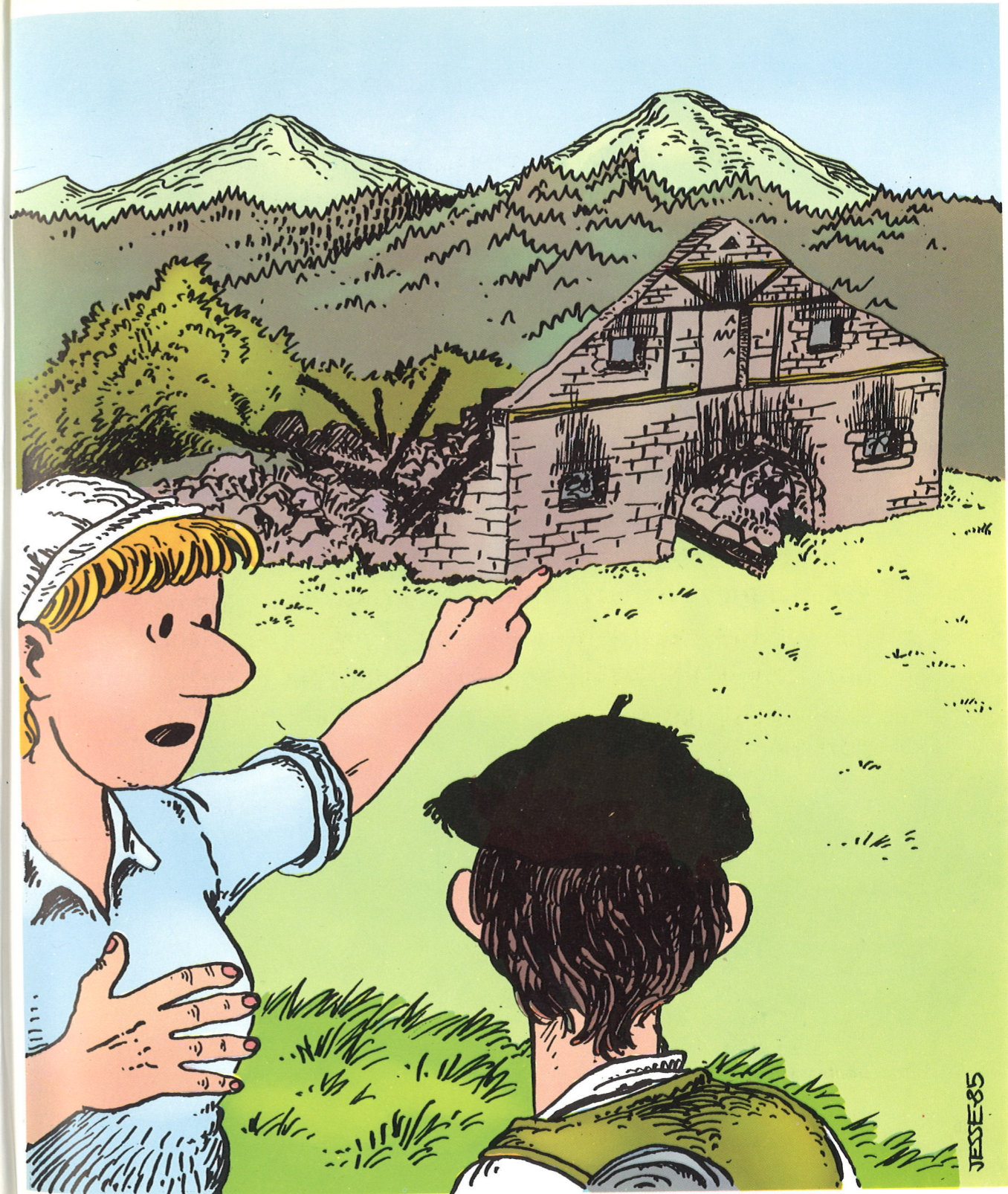
- Eup!
- Bakean zatoz? —itandu eutsan etxeko andreak—.
- Bai, baketsuago ezin.
- Zer dakazu ba?
- Ba, atzo gauetz, honantxe eta honantxe urliaren arimea agertu jatan eta etxe honetan bizi zalakoa esan deust abadeak.

Behingo baten: Arin

- Jesus, Maria eta Jose! Hori gizon hori nire aitaren aitita zan eta, ikusten dituzu horrek horma zaharrok, hortxe bizi zan baina neu ume nintzala, inizitu batek jo eta erre egin jakun etxea. Gero nire gurasoak eta, herri-tarren laguntzaz barri hau egin eben. Sugerte txarra izan genduan izan ere, goizetik gauera ezer ere barik geratu ginan. Inguru-ko herrietakoak ere lagundu euskuen baina holango kasuetan dana ere gitxi izaten da. Zer egingo dogu ba! Badaroagu bizimodua aurrera eta!
- Bai, neu ere hortik pasatuta nago, baina tira, aldatz-behera bako mendirik ez dago eta nik dakartsudana ez da barri txarra.
- Zer dakarzu ba?

Inizitua: Laino arteko txispea

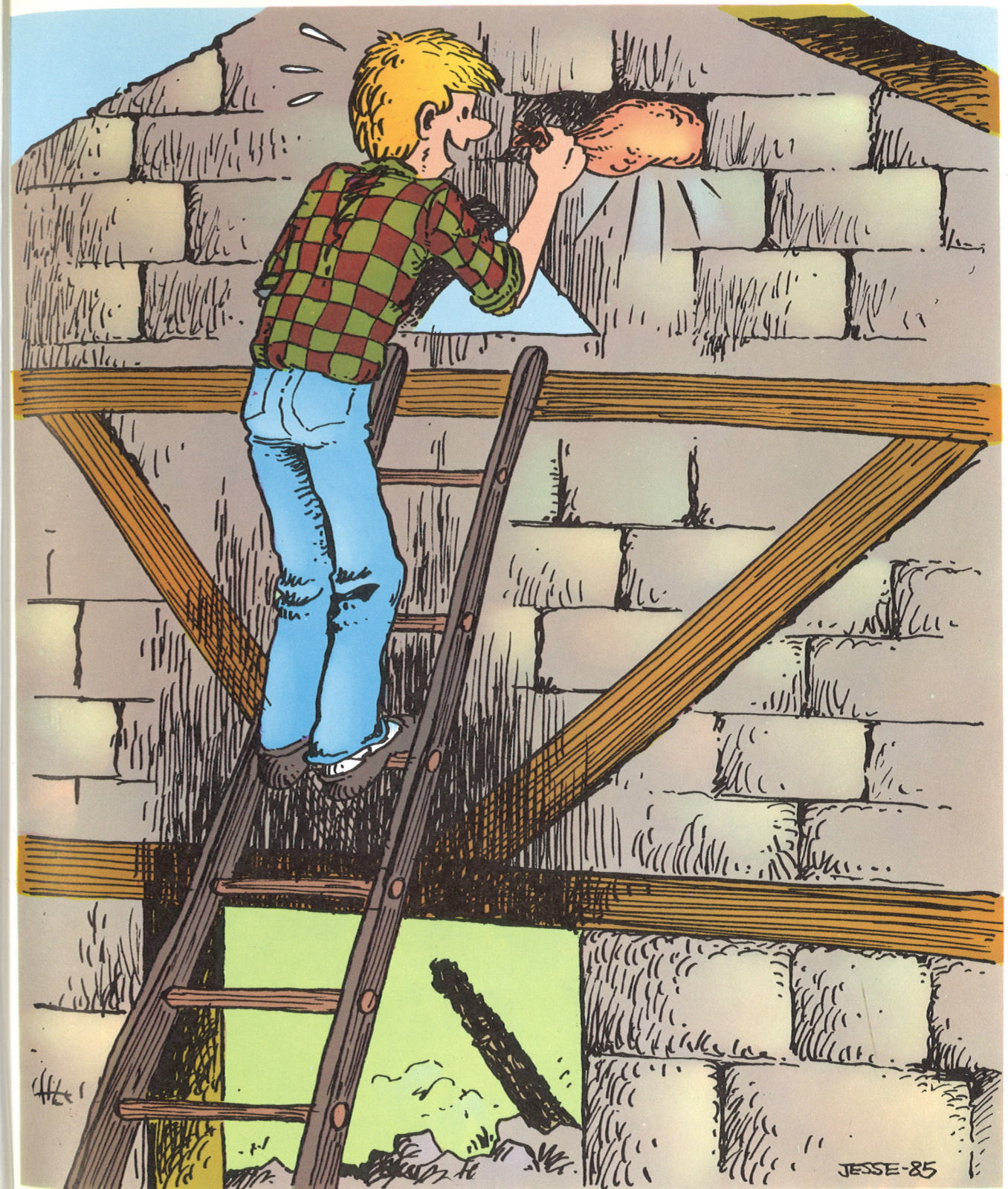

- Ba, atzo agertu jatan zuen senide hori dirutxuak eginda hil ei zan seguru.
- Bai, seguru, neuk ere entzutea daukat baina besterik ez, guk geuk ez ditugu diruok ikusi ere egin.
- Zelan ikusiko zenduezan ba? Ezin ikusi, gorderik eukazala hil zan eta. Bai, atzo berak esan eustanez, etxearen aurrealdeko erresuman dagoz diruok.

Etxeko andreak, deitu beste guztiei, eta jakitun ipini ebazan. Gero gizonzkoen artean hartu eskeilara luze bat eta hormea gora hasi ziran.

Handik arakatu hortik arakatu, hara han non aurkitzen dabezan diruok eta ez edozein modutakoak, urre gorrizkoak, hamasei eta ehun erleko gorriak.

Dirutxuak: Diru asko

Eskekoak bete eban ba bere zeregina eta eskean eragoin gaua heldu arte.

Gauiluntzea heldu zanean ermitarako bidea hartu eban arima errukarriari zoriontasuna emoteko.

Ermita portalera heldu eta txitxiburduntzi egiten egoala, tin-tin! tin-tin! abemarietako kanpaiak.

Gure eskekoak jateari itxi, txapela kendu eta "Angelus" errezetari emon eutsan.

Abemarietako kanpaiok amaituz bat batera agertu jakon agertu ere bezperako arimea eta badinotso:

- Egin deustazu ezer ala?
- Bai, dan dana!
- Eta nik orain zelan ordainduko deustut ba hau mesede handi hau?
- Zu ez arduratu, zoaz zeure bidean eta bijon daizula.
- Besterik ez bada ere, bota daiguzan eskuok alkar agurtzeko!

Eskekoak abadeak esana gogoratzuz, linozko zapi bat hartu, eskua batu eta pozarren luzatu eutsan eskua arimeari gaueko iluntasunean.

Eragoion: Jarraitzen eban
Bijon daizula: Ondo ibili
Bota: Emon

Hurrengo goizean, beti lez, jagi zan gure eskekoa eta arimeari eskua emoten erabili eban zapia egun argiz ikusi ebanean badino:

– Zer jazo jako bart lino-zapi honi arimearen bost hatzamarren erre-markea dauka aldean eta? Holakorik! Abadeak zergaitik hagaitik esango eustan kontuz ibilteko!

Eskekoak, erre-markadun zapi hori hartu eta etxerik etxe erakusten eragoion danak sinistuten eutsielarik.

Gaurko egunetaraino ere heldu da jazoera hau baina ipuin legez bakarrik. Mundua aurrera doa eta lehenagoko siniskera batzuk ez dira lehen lez onartzen baina lehenagokoen bizimodua argitzen deuskue, nahiko ez da ba?

Bart: Atzo gabean
Zergaitik hagaitik: Zeozergaitik

ABADE TXAKURRAK

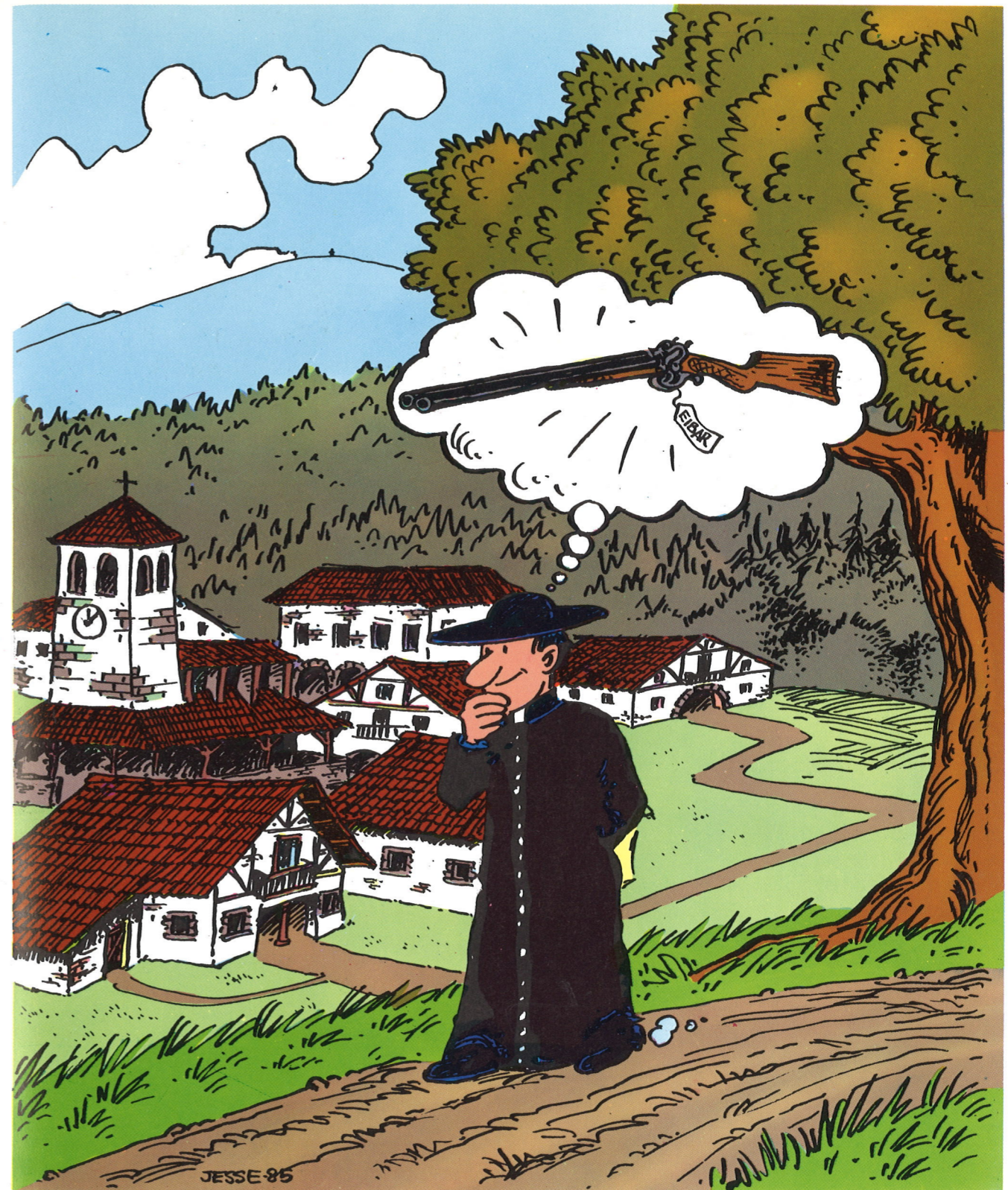
JUAN MANUEL ETXEBARRIA AYESTA

Lehenago, abade bat bizi ei zan Gorbea inguru herri txiki polit baten.

Herri horretan ez zan bizi jente handirik ere eta bizi ziranak ez eutsien bat ere buruko minik emoten euren abadeari.

Eguneroko mezea goitik-behetik, astitsu egoten zan beti eta denporea emon ezinik egon ez egiteko, egun baten Eibarrera joan eta eskopeta eder bat erosi eban ehizarako.

Lehenago: Antzina
Handirik: Asko
Goitik-behetik: Gora-behera
Ehiza: Kaza

Eskopetea ondo erabilten ikasi ebanean, ehiza-txakur bat bila hasi zan baina abadearentzat herrian ezetzik inork ez eukan lez, behingo baten emon eutsazan erbi-txakur bi ehiztari famatu batek.

Baserritarrak lan eta lan ebilzan bitartean, abadea pim! paum! tirohotsean basorik baso.

Urteak joan urteak etorri, inguruetako ehiztari famatuenak baino hobea egin zan gure abadea.

Ez egoan ez basaurdarik, ez basahuntzik, ez erbirik ez ezertariko txoririk hari abadeari eskapatzekorik.

Ehiztari: Kazari

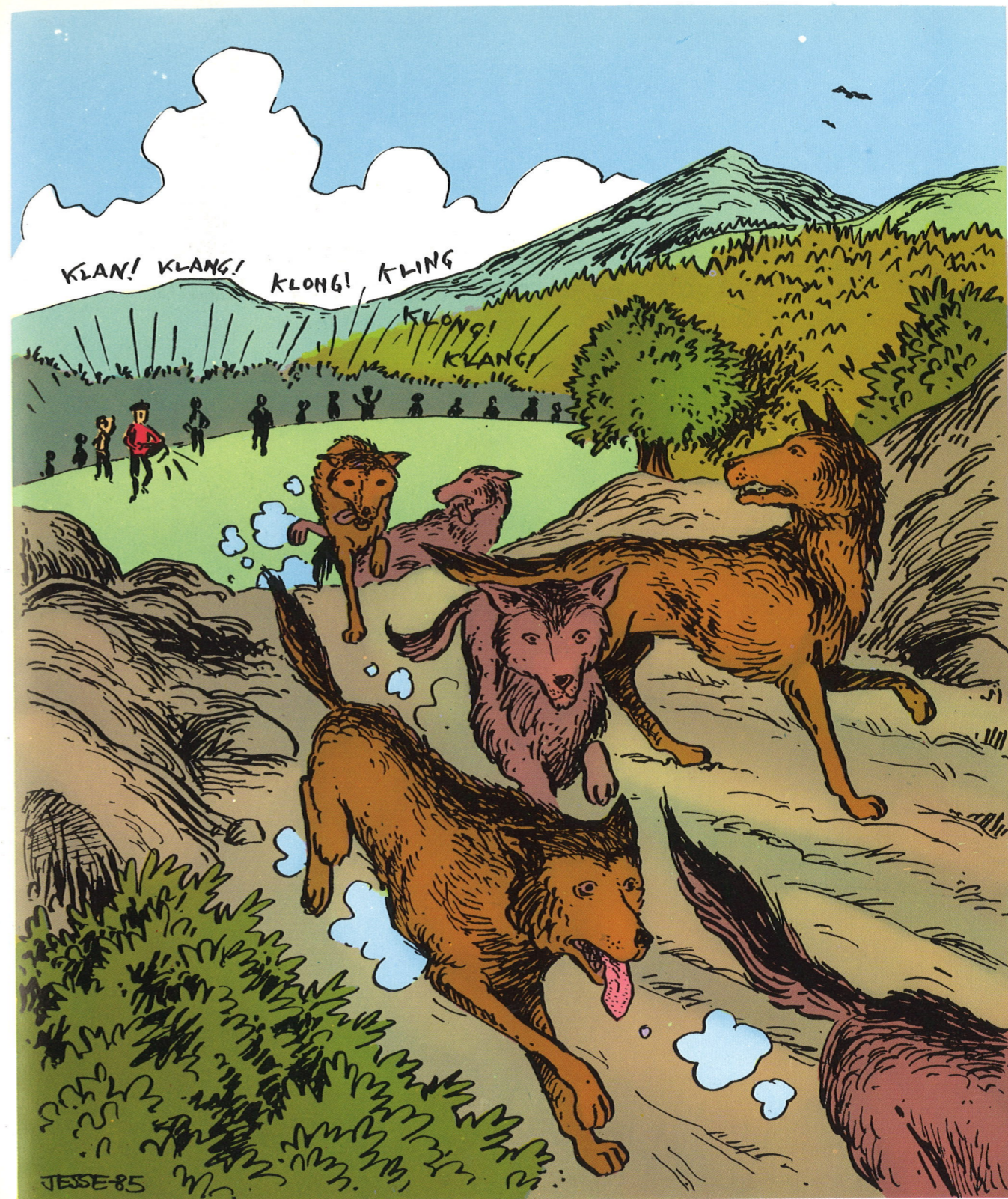
Kontuak atera norainokoa izango zan. Gorbea inguruan urteroko otso-ehiza egiteko ohiturea egoan.

Herri guztietako gizonezkoak alkar hartu eta behetik gora uxatu egiten ebezan otsoak Gorbeako haitz bitarte baterantz.

Ba, hantxe, haitzaren punta puntan alkartzen ziran ehiztari famatuenak abadea aurrenengo zala otsoak helduala hilteko.

Bildurgarria izaten ei zan otso-ehizea. Otsoak arin ere arin egiten eben gorantz goian zerk itxa-roten eutsien jakin barik.

Uxatu: Alde egin erazo
Helduala: Helduaz-helduaz

Otso batzuk besteak baino bizkorrago igoten eben baina gora heldukeran pim! paum! parra-parra jausten ziran otsook alaurika eta beste ehiztariak bana hil orduko hak abadeak hiru-lau botaten ebazan huts bat esanda bera ere egin barik.

Arrezkero, famatua egin zan abade ehiztaria eta berez-berez, eleizako beharrak baino eskope-teak gehiago tiratzen eutsan gauza onerako.

Inguruetako abade-lagunak ere botaten eutsiezan iterantzun batzuk okerreko bidea hartu ebala esanaz, baina alperrik, abade ehiztariak entzun eta gor.

Alaurika: Irrintzaka
Arrezkero: Ordutir hona
Iterantzuna: Aipamena
Entzun eta gor: Kasurik ere ez

Igande baten, goizean goizetik jagi, eskopetea eta txakurak hartu eta erbitan joan zan abade ehiztaria.

Euria egin barri egoan eta han ebilen garotzarik garotza sotana magalak busti-busti eginda..

Inoiz baino gehiago ibili eta erbirik bazan ere ez. Beste apur baten ekin eta bardin, orduak barriz aurrera.

Halako baten, zer, eta non entzuten dituan hamarrak kanpantorreko erlojuan.

Erbat esan eta bera ere harrapatu ez egiteak guztiz mindu eban abadea eta bere burua zozertzat eukan lez, txakurrei bota eutsien errua gedar eginaz:

Garoa: Bedarra euri tantakadakaz
Bazan ere ez: Bat ere ez
Barriz: Ostera
Gedar: Zarata

— Alper pare hori, gaur gatzetarako ere ez dozue egin, zotzalbo ere ez, ganorabakook halangook! Ni neu banoatzue meza nagusia emoten eta zuek zeuek hortik zehar joan baino ez daukazue, aurrekoa lotsatuteko baino ez zarie eta!

Txakur biak buztana hankapean sarturik eta burua makurtuta joan ziran hainbaterantz abadearen bekoki iluna ikusi ondoren.

Abade ehiztaria inoiz ez moduan joian joan ere etxerantz bepuruak astun baino astunago ebazala.

Etxera heldu, eskopetea gorde, soinekoak aldatu eta inori egunonik ere esan barik sartu zan eleizan.

Zotzalbo: Ezer ere ez
Bepuruak: Begi-ganeak

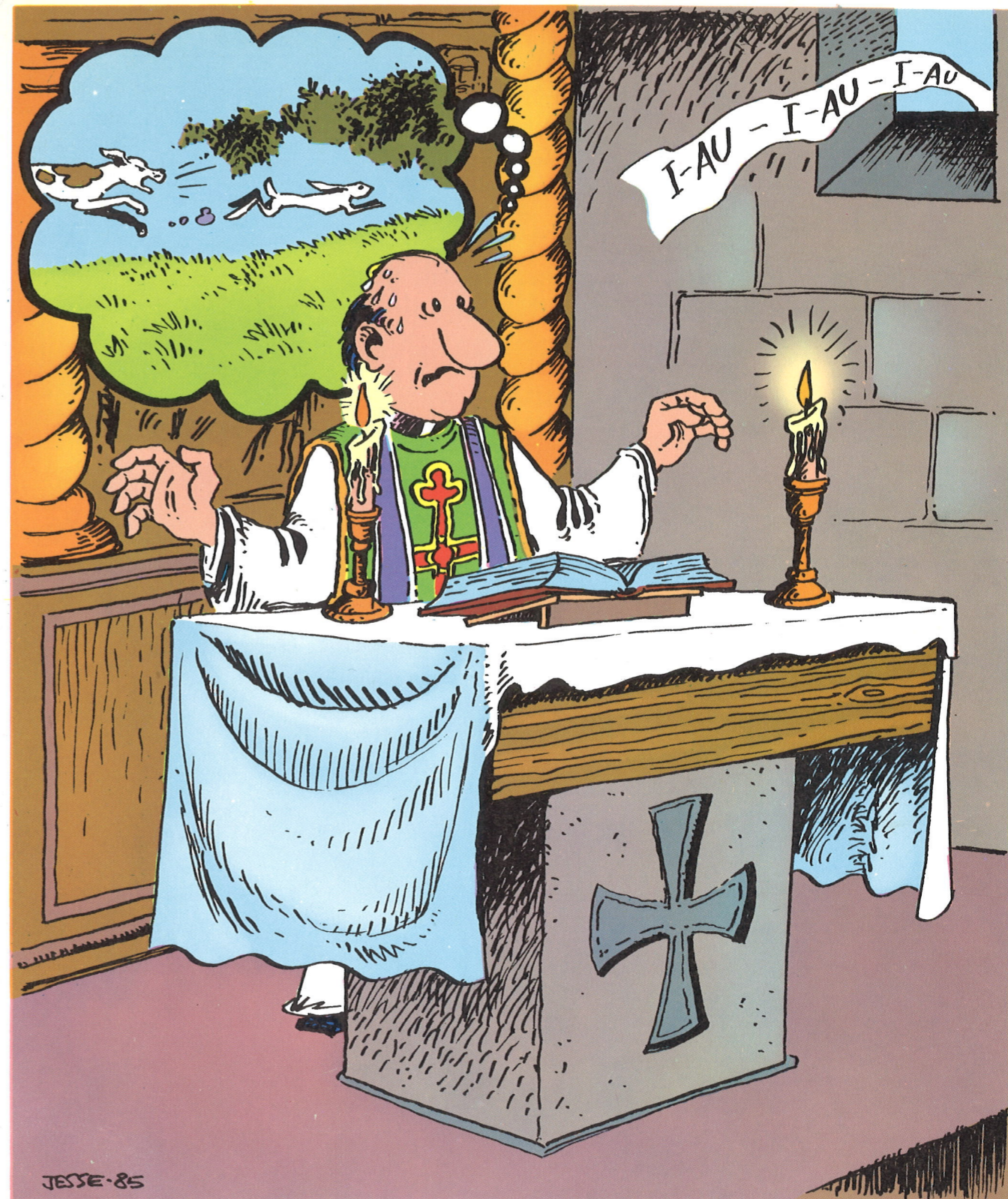
Hasi eban hamaiketako mezea: nagusia eta dana zan latin laprastadea. Sermoia ere inoiz baino gogorrago egin eban eta inon diranak esan ebazan esan ere.

Eleiztarrak ezer ez ekien lez, aitearenka ebilzan, ahorik askatu barik, eztulik ere egin barik.

Meza erdi inguruan egozala, iii!—auuu!, iii!—auuu!... txakur ahausiak entzun ziran kanpoan.

Herritarrak ez eutsien jaramonik ere egin baina abadeak laster ere laster ezagutu ebazan bere txakurrak eta entzun ere erbia irrintzaka.

Laprastadea: Hitzak jan

Mezea ere gelditu egin eban eta han ebilen tipirrika altare aurrean zer egin ez ekiala.

Borroka gogorra eukan euki ere abadeak bere bihotzean, kanpora joan gura erbia hiltzen baina mezea amaitu barik oraindino.

Eztabaida horretan egoala, arteak ere hartu ezinda, badino berekautan:

— Zer arraio! Dana bertanbehera utzi eta berandu egin baino lehen noian eskopetea hartu eta erbi hori hiltzen.

Esan eta egin. Inizitua lez urten eban eleizatik meza entzule guztiak ahoa zabalik utzita.

Inork ere ez eban ezer ulertzen eta abadea burutik egiten hasi zalakotan egozan.

Abadearen serorea ere han egoan baina hark ere ez eban inoiz ikusi abadea orduan lez.

Tipirrika: Urduri
Arteak ere hartu ezinda: Artega
Bertanbehera: Bertan
Noian: Joan naiten
Burutik egin: Zoratu

Herritarrak ezertarako ere ez egozan abade barik. Batak hau egin behar geunke, besteak bestea egingo bagendu hobe... azkenean, serorea bera aurretik zala, errosarioa errezeteari heldu eutsien.

Sakristaua koruan sugertatu zan diru batzean abadeak alde egin ebanean eta beste guztiak errosarioa errezetan eben bitartean, utzi plater diru hori han bazter baten eta kanpantorrera igon eban zer zan edo zer ez zan ikusten.

Sakristauak esku biak eroan ebazan burura abadea eskopetea hartu eta erbiaren atzean arineketan ikusi ebanean.

Ha zan ikustea! Erbia arin, txakurrak ere ez astiroago eta abadea mihina aterata atzerikara!

Luzaroan ibili ei ziran solorik solo, basorik baso eta mendirik mendi eta azkenerako gerizarik ere ez.

Serorea: Abadetxeko andrea
Heldu: Hasi
Atzerikara: Atzetik
Gerizarik ere ez: Ikusi ere ez

Sakristaua kanpantorretik bajatu eta ikusitako guztia kontatu eutsenean beste guztiei eleizeak ere ez ebazan hartzen bildurraren bildurraz.

Han ez egoala zereginik eta, abadearen alde Pater Noster bat esan eta laster hartu ebezan hartu ere euren etxeok.

Egunak, asteak, hileak, urteak igaro ziran eta ha abadea ageri ez.

Zahar eta gazte danak bizi ziran bildurkilik zein egunen baten abade horregaz topez tope egin.

Gizaldiak joan gizaldiak etorri, abade ehiztaria ez ei zan gehiago ikusi baina abade-txakurrak bai. Zaharren esateetatik askok eta askok ikusi ez baina entzun entzuten ei ebezan abade-txakurrok iii!—auuu! iii!—auuu! han diralakoan hemen, mendi batetik bestera haizea eta euria zanean.

Eleizeak ez hartu: Artegatu
Bildurkilik: Bildurraz

Urteak eta urtekarrenean, ohitura zan lez, misinoiak egin ziran herrian Aste Santu aurretxean.

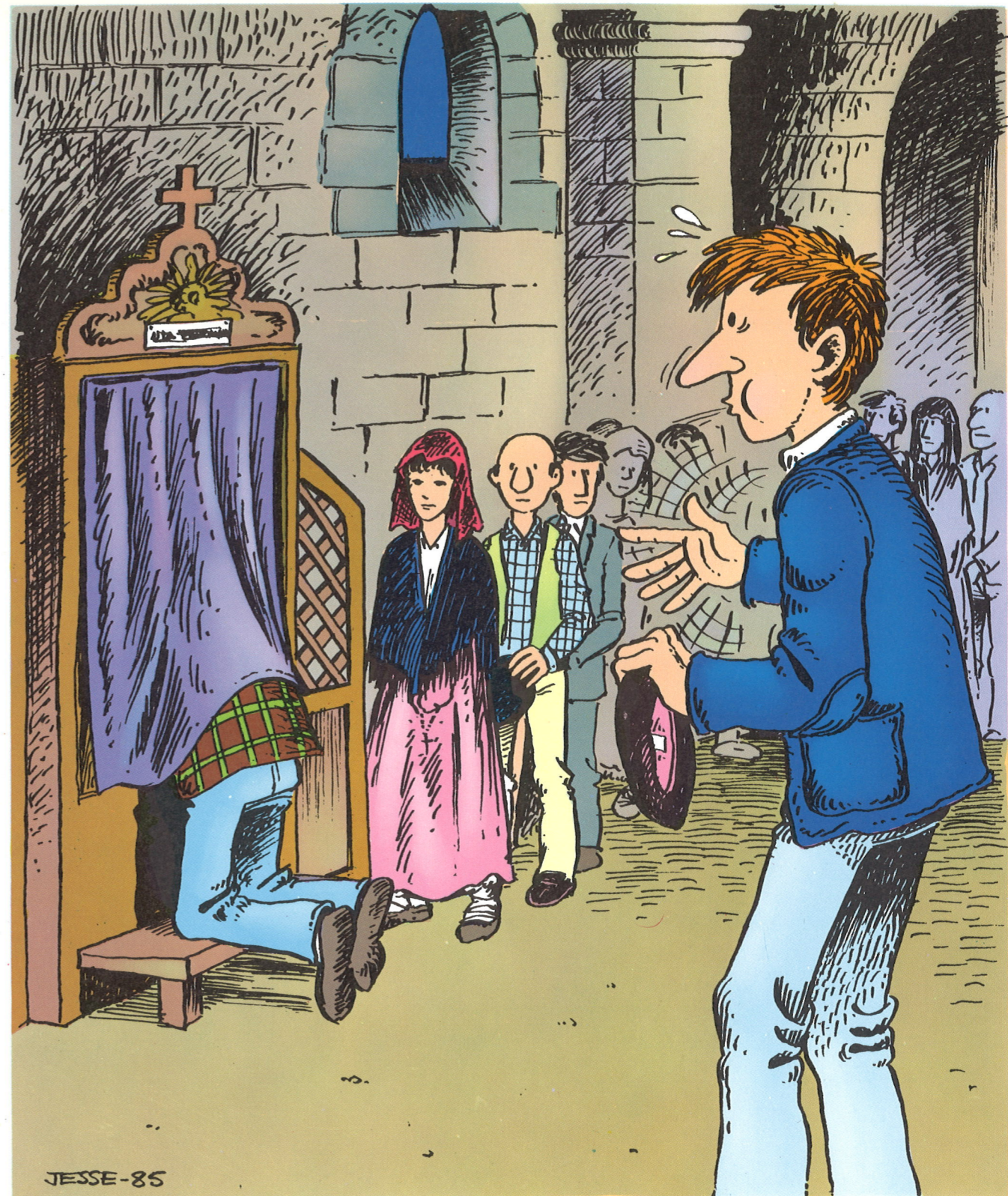
Misiolari ona egoan egon ere orduko urtean eta arima bat ere ez zan geratu bere berbaldietara joan barik.

Konfezino eguna ere heldu zan eta hain eukan on itxurea misiolari horrek, danak gura eben bera-gaz konfesatu baina asko itxaron behar.

Paskoazkoa egiteko asmoa eukan gizonezko bat ere joan zan konfesetan iluntze baten eta hain-beste egozala itxaroten ikustean badino bere artean:

- Gaur ez dago honegaz konfesatzerik eta noian herriko tabernara zati baten behintzat geroago etorrira ere autortu ahal izango naz eta.

Misinoiak: Ejerzizio edo gogojardunak
Arima: Pertsona
Paskoazkoa: Urtean baten konfesatu eta jaunartu
Bere artean: Berekauntan
Autortu: Konfesatu

Joan zan ba tabernara eta jakina, lagunak lagun zakioz, belu egin jakon. Halan eta guztiz ere badoa eleizara eta heldu zanerako misiolaria alde eginda.

Bere burua bakarrik ikusi ebanean, ikaratu egin zala uste dozue? Bai zera, jarri, eraz eukan jarleku baten eta badino:

– “Orain etxera joan beharrea, hortxe kuru bazterrean egingo joat lo gaurkoagaitik eta bihar goizean lehenengo izango nok autortzeko”.

Joan zan ba lo egiten eta barrua bero eukanez ez eban behar mantarik gainerako.

Belu: Berandu

Gauetako hiru abemariak eta salbea errezatu orduko lo arrantzaka egoan gure gizona.

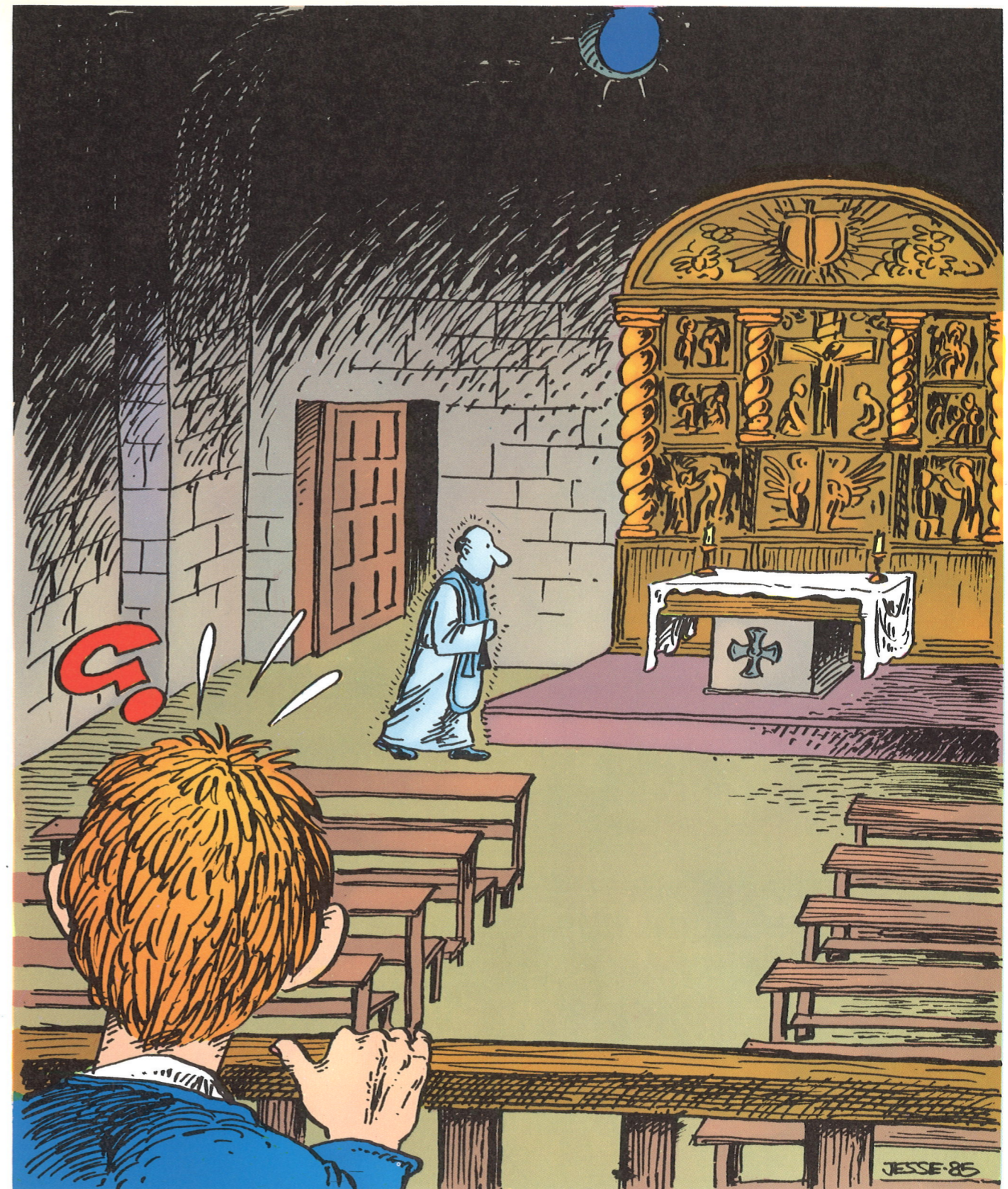
Gaberdi ingurumarian, zarata batzuk entzun ebazan gure koruko lotiak. Arin zutundu zan zutundu ere. Danera begiratu eta begiratu egoala, KRASK--KRASK! eleizako atek zabaldu ebazan baten batek eta tipi-tapa! pausuak.

Pausuotsa gelditu zanean, PLIST-PLIST! eleiza aurreko argiak biztu ziran eta, ene! abade bat zan, zahar zaharra eta ezezaguna.

— Zer Jaungoiko egiten jok horrek abade horrek hemen honetan tertzio honetan? —inoan bere artean—.

Bien bitartean ha abadea sakristiara joan, meza erropak jantzi, altara aurrera etorri, inguru guztietara begiratu, barriro sakristiara joan, meza erropak erantzi, argiak amatau eta kanpora joan zan.

Ingurumari: Inguru
Tertzio: Ordu

Ezer ulertu ezinik egoan koruko gizona eta mozoloak eurak baino begi zabalagoekaz igaro eban gauaroa.

Hurrengo goizean inoiz baino goizago etorri zan misiolaria eta gizon hori han ikustean badinotso:

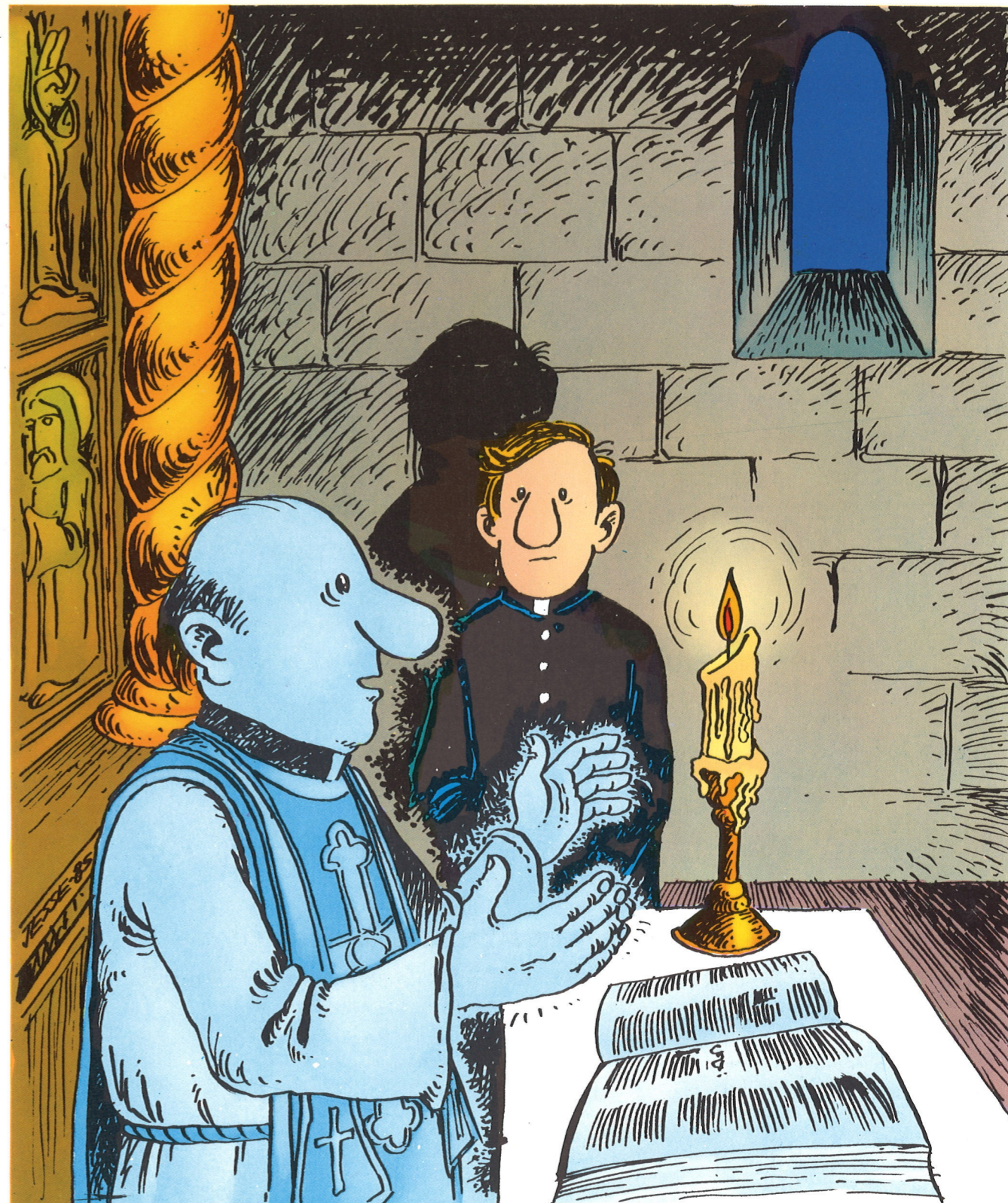
- Zelan etorri zara ba hain tertzioz?
- Ba, jauna, honantxe eta honantxe nago atzorik hona, baina gaberdian zer ikusi dodan baleki?
- Zer ikusi dozu ba?
- Ba honantxe eta honantxe abade bat, eta haxe eta haxe eginik kanpora urten dau.
- Oño! Gaur gauean geratuko zinake barriro?
- Bakarrik ez, orraitino!
- Ba, neuk lagunduko deutsut.

Hurrengo gauean biak koruan egozala non agertzen dan barriro abade hori.

Misiolariak ha abadea altare aurrean ikusi ebanean, jatsi korutik, joan bere ondora eta mezea eraso eutsan.

Tertzioz: Goizetik
Baleki: Bazenki (zuka)

Jatsi: Bajatu.
Mezea Eraso: Meza emoten lagundu

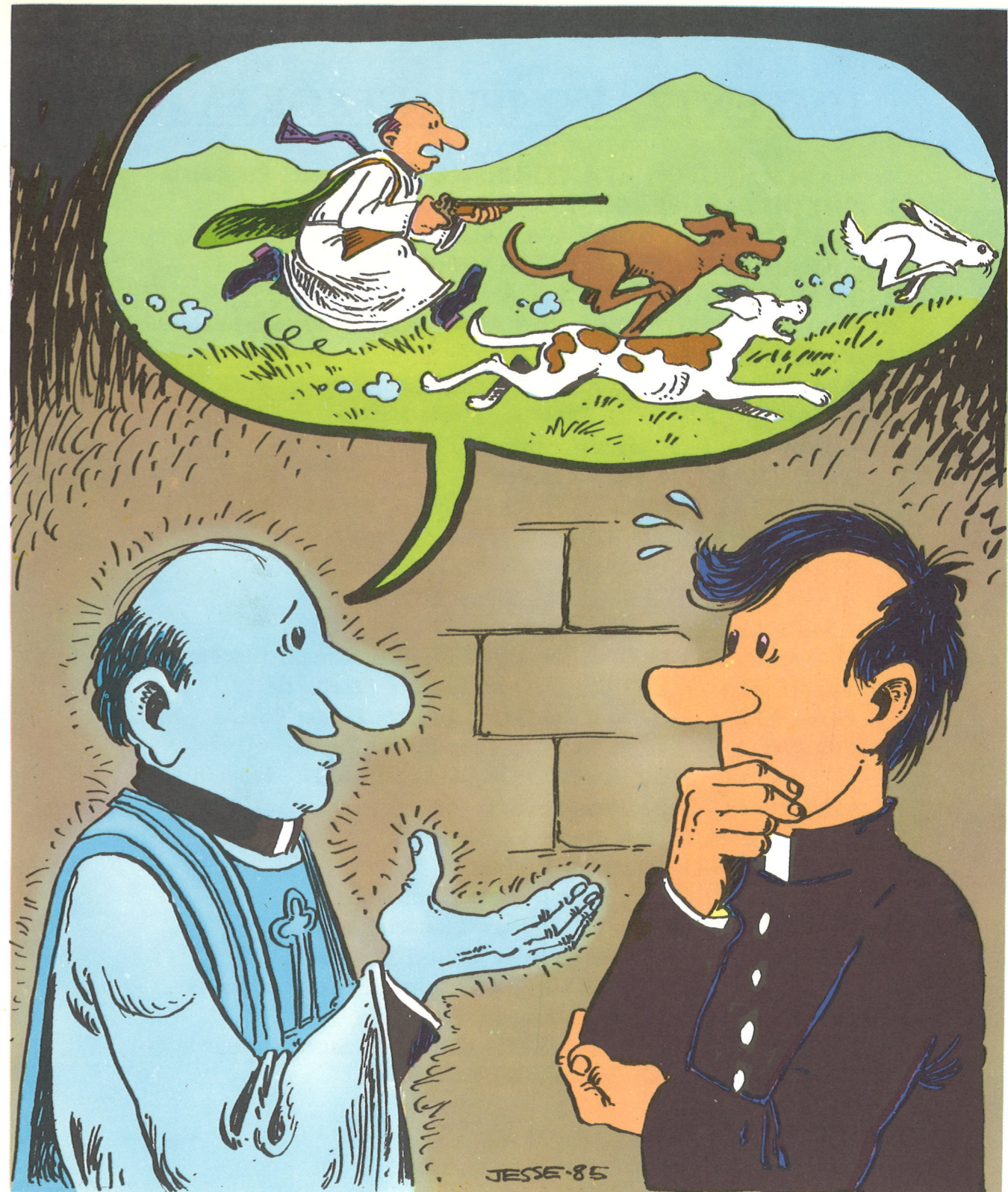

Mezea amaitu ebanean badinotso abadeak irribarrez misiolariari:

— Erbiaren atzean joatearren meza bat emon barik hil nintzan eta berrehun urtean ibili naz hona etorten baina mezea erasoteko inor ere barik aurkitzen izan nazan ezkerro, mezea emon barik joan behar izaten izan dot. Gaur osteraz zeuri esker emon dot meza hori eta orain banoa zerura.

Euskaljerri osoan zabaldu zan abade horren barri eta belaunaldiz belaunaldi gudanaino ere heldu da. Gaur guretzat ipuin bat da baina lehena-gokoentzat ipuina baino gehiago. Garai bakoitza bere munduak darabil. Gaurko gure bizikera baten batzuk ere, ipuintzat hartuko dira etorkizunean. Holantxe da bizitza!

Joatearren: Joateagaitik
Eraso: Monagillo egin
Belaunaldi: Gizaldi

UMEENTZAKO IPUIN-TXORTA

- 1.—MARI ANBOTON ETA GORBEAN, Juan Manuel Etxebarria
- 2.—BAKOITZARI BEREAN, Ramón Etxebarria
- 3.—TXOLINTXU ETA NEKANETXU, Bibiñe Pujana - L. C. Abeal
- 4.—KARRAMARROEN IBILALDIA, Félix Zubiaga
- 5.—FRAKOTE IKERLARI, Ana Arruza
- 6.—MARI ANBOTOKOREN IBILALDIAK, Josu Penades Bilbao
- 7.—KUKUMETS, Juantxu Rekalde
- 8.—BASAJAUNAK, Juan Manuel Etxebarria
- 9.—AMAMAREN ABERETXOAK, Bibiñe Pujana
- 10.—LAMIÑAK, Juan Manuel Etxebarria
- 11.—KUKU PASOTA, Félix Zubiaga
- 12.—TXITXIBURRUNTZI ETA ARATOSTE, Bibiñe Pujana
- 13.—HALABEHARREZ MEDIKU, Félix Zubiaga
- 14.—IBANENTZAKO ARGI APUR BAT, Edurne Urkiola
- 15.—MAINTON ETA PRAISKU, Bibiñe Pujana
- 16.—ABEREA, Igone Magunagoitia
- 17.—ONDO IKASITAKOAREN AGERBIDEA, Ramón Etxebarria
- 18.—KISMI ETA OLENTZERO, Juan Manuel Etxebarria
- 19.—ZOLI ETA KUKUBILTXO, M.ª Luisa eta Bibiñe Pujana
- 20.—OILANDA BALTZA, M.ª Luisa eta Bibiñe Pujana
- 21.—ARGINTXO ETA ENEKO KUKUAMETSEN, Juantxu Rekalde eta M.ª Luisa Pujana
- 22.—PERU TA MARIXA, Sabin Barruetabeña
- 23.—ARPEKO MARI, Eusebio Erkiaga
- 24.—SAN MARTINTXO, Juan Manuel Etxebarria
- 25.—PERUTXU ETA JENTILA, Juan Manuel Etxebarria
- 26.—HODEIA ETA ABADEA, Juan Manuel Etxebarria
- 27.—ARGI ETA TXIKO DEABRUAK, Juan Manuel Etxebarria
- 28.—PRAKAGORRIAK, Juan Manuel Etxebarria
- 29.—GORBEAKO TXORI GAIZTOAK, Juan Manuel Etxebarria
- 30.—GAUEKO ARIMAK, Juan Manuel Etxebarria